

Horčica biela (*Sinapis alba* L.) zasiata vo vzorkovnici ako vymŕzajúca medziplodina

HORČICA BIELA (*Sinapis alba* L.)

Horčica biela vytvára kolovitý koreň, ktorý sa bohato rozkonáruje. Na začiatku rastie pomaly, ale neskôr vytvára hustú koreňovú sieť. V porovnaní s jarnou repkou má mohutnejší koreňový systém.

Stonka je 0,6 – 1,4 m vysoká, na začiatku kvitnutia začína drevnatieť preto sú rastliny odolné proti poliehaniu. **Listy** má hlboko vykrajované aj v hornej časti rastliny. Stonka a listy sú pokryté tuhými chlpkami. **Súkvetie** je dlhý strapiec. Farba korunných lupienkov je sýtožltá, kališné lístky od koruny výrazne odstávajú. **Plod** je krátka hrubá šešuľa s plachým a dlhým zobákom. Šešuľa prisadá k stonke takmer kolmo a je celá štetinatá. **Semeno** je bledožlté s pálivom chuťou spôsobenou sinalbínom, vo vode slizovatie. HTS sa pohybuje od 3 do 6,8g s veľkosťou 2 – 4mm.

Horčica patrí medzi rastliny dlhého dňa. Skracovaním dĺžky dňa sa jej vegetačné obdobie (v našich podmienkach 120 – 130 dní) predlžuje a znižuje sa obsah oleja v semene. Je prevažne cudzoopelivá. Kvitnutie trvá niekedy mesiac. Púčiky kvitnú od spodu nahor.

Požiadavky na prostredie

Pestujeme ju hlavne v kukuričnej a repárskej výrobnnej oblasti. Najvhodnejšie sú hlinité hnedozeme a černozeme s pH 6. Vhodná je do nadmorskej výšky 200 – 450 m.

Semeno klíči pri teplote 1 – 2 °C, neskôr je odolná proti mrazíkom, znáša zníženie teploty až na -7 °C. Vzchádza za 5 – 8 dní.

Horčica biela sa s úspechom využíva ako medziplodina na zelené hnojenie aj ako vymŕzajúca medziplodina na stabilizáciu pôdy pred eróziou a pútanie ľahko rozpustného dusíka v mimovegetačnom období. Na jar sa potom do mrazom zničeného porastu horčice priamo vysieva hlavná plodina.